

Martin S. Martin. Patrulele rahaților

written by [Martin S. Martin] | September 2, 2018

Unul dintre cele mai frumoase orașe americane este San Francisco, în nordul Californiei.

Orașul a fost înființat în anul 1776 de misionarii catolici spanioli, care i-au dat numele unui sfânt din secolul XII, Francisc din Assisi, fondatorul Ordinului Franciscanilor. California s-a asociat uniunii statelor americane în anul 1848.

Orașul este un mare centru industrial, militar, financiar, turistic și de educație. Dar mai este și un campion al liberalismului extrem, care i-a contaminat pe edilii și politicienii contemporani.

În epoca modernă, San Francisco a fost unul dintre orașele americane cel mai grav afectate de fenomenul "oamenii străzii". Dealtfel 23% din cetățenii americani fără locuință trăiesc în California și schimbă în multiple feluri viața californienilor.

La un ultim recensământ, oamenii străzii din San Francisco numără peste 7.500 de oameni și aproximativ două treimi din ei suferă de boli mintale. Dar mai mulți lucrători publici spun că numărul celor fără locuință din San Francisco este de cel puțin dublul cifrei oficiale.

Fenomenul oamenilor fără locuință a început în anii 1970-1980, în primul rând din cauza închiderii spitalelor pentru bolnavi mintali cronici și a crescut cu rapiditate când economia americană a mutat multe întreprinderi în alte țări, lăsând mulți americani fără serviciu.

S-au adăugat tinerii cu probleme de dependență chimică sau prostituție, delincvenții, imigranții clandestini care nu au reușit să găsească de lucru, indivizii care au pierdut legăturile de inserție socială și persoanele abandonate de familii.

În multe parcuri și pe străzile orașului San Francisco sunt instalate locuri de dormit, "orașe de corturi", care sunt fie corturi adevărate, fie adăposturi improvizate din ambalaje, saltele sau simple grămezi de haine.

Numai o parte dintre acești nefericiți pot fi primiți în numeroasele

adăposturi, unde pot primi un serviciu și un pat de dormit pentru o noapte. Dar locurile în adăposturi sunt cu mult sub nivelul celor fără căpătâi.

Legat de oamenii care locuiesc permanent în stradă, a apărut o altă problemă: folosirea de către aceștia a străzilor drept closete publice. Dezastrul creat prin adunarea fecalelor pe străzi, la intrarea în case, pe treptele magazinelor și a instituțiilor, în stațiile de autobuz, în parcaje a dus la zeci de mii de apeluri ale populației, care au cerut ajutorul primăriei, poliției, ziarelor și politicienilor. De curând s-au raportat recorduri ca peste 16.000 de apeluri disperate într-o singură zi.

Noua criză a generat campanii de presă și măsuri de urgență, dintre care ultima este formarea de echipe pentru colectarea murdăriilor și spălarea locurilor publice, echipe care au fost imediat poreclite "patrurile rahanților" (poop patrols).

Forțați de faptul că pentru astfel de slujbe nu a fost ușor să se găsească amatori, statul California a crescut salariile și beneficiile celor care acceptat să facă treaba murdară până la nivele foarte înalte. Ziarele au raportat că un membru al "patrului rahatului" este acum angajat cu un salariu anual de peste \$ 180.000.

Pe lângă alte efecte dezastruoase pentru oraș, populația fără locuință și poluarea pe care o face a străzilor este o problemă de sănătate publică.

În locurile de adăpost improvizat, printre gunoaiele adunate, sunt și zeci de mii de seringi folosite, cu potențial infectant ridicat pentru cele mai periculoase boli.

Opinia publică s-a schimbat mult față de oamenii străzii în ultimele decenii. Altădată numiți vagabonzi (de la cuvântul latin vagabundus), mulți dintre cei fără locuință sunt și incapabili sau neinteresați de muncă, practică furturile mărunte de tip găinărie, cerșesc, sunt înclinați la abuzul de alcool sau droguri și practică prostituția.

Societatea americană a introdus în 1930 legi noi împotriva vagabondajului, la cei care nu au o sursă de venit, nu au locuință și au stilul de viață descris mai sus.

California este unul dintre statele americane, cu cele mai multe legi împotriva vagabondajului, dar ele nu sunt puse în aplicare și tendința autorităților este să tolereze pe cei care sunt acum numiți homeless (fără casă), nu vagabonzi. Suntem doar în epoca corectitudinii politice.

Criza poluării cu fecale a orașului San Francisco arată cât de departe se poate ajunge prin nulificarea legislației de protecție a societății de către politicienii liberali.

În fața multor proteste, primăria a ales să cheltuiască mari sume de bani pentru a angaja curățitori, dar nu se adresează adevăratei rezolvări a problemei: reducerea masei de oameni ai străzii prin aziluri adecvate pentru cei bolnavi mintali, reeducarea și integrarea în muncă a celor valizi și aplicarea fermă a legilor care pot să descurajeze fenomenul vagabondajului

poluant.

Până atunci, cu toate eforturile curățătorilor, murdăria mirositoare va continua să se adune pe străzile unuia dintre cele mai frumoase orașe americane. Cu tot efortul de curând inventatelor patrule ale rahaților.